

יבמות לח

הדין	זה שטוען נגדו	ספק (בן 9 לראשון בן 7 לאחרון)	
ממון המוטל בספק חולקים	יבם : "את בני ואין לך חלק"	"אני בן המת והכל שלי"	ספק ויבם בנכסי מת
רבנן חשבו שזה כמו המשנה הוא אינו יורש אותם והם יורשין אותו שהם צודקים כי יש להם ודאי חלק בנחלה כך גם הוא צודק כאן כי יש לו ודאי חלק בנחלה	בני יבם : "אתה אחינו ויש לך חלק כמותינו"	"אני בן המת והכל שלי"	ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי מת
רב מרשיא אומר הם לא דומים כי בירשוה יש להם חלק באופן ודאי שהם יורשים אבל כאן כל הירושה שלו בספק – האם הוא יורש מאיש אחד או אחיו אלא דומה למשנה : לספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי יבם גופיה, דהתם אמרי ליה : אייתי ראייה דאחונא את ושקול			
ר' ירמיה אמר : הדר דינא	ר' אבא אמר רב : קס דינא	בני יבם : הביא ראייה שאתה אחינו	ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי יבם לאחר שכבר ירש את אחיו
יבם=ודאי ואין ודאי מוציא מידי ספק	יבם : אתה בני ואין לך חלק	ממה נפשך זה שלי – אם אחיהם אני, אני מקבל חלק ואם לא, אני מקבל את ה-50% מאביו שנתנו לאביך כשחילקו נכסיו	ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי סבא
פלגא דקמודי להו שקלי, תילתא דקא מודו ליה שקל, פש להו דנקא, הוי ממון המוטל בספק וחולקין	בני יבם : את אחינו ותתחלק עמנו	"אני בן המת וחצי שלי"	ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי סבא
ממון המוטל בספק וחולקין			סבא ויבם בנכסי ספק או סבא וספק בנכסי יבם

מי שהלך למדינת הים, ואבדה לו דרך שדהו

חכמים	אדמון	
יקח לו דרך במאה מנה או יפרח באויר	ילך בקצרה	
		באחד שקנה מ4 אנשים רבא
בעל השדה יכול לאמר לו : אי שתקת שתקת, ואי לא - מהדרנא שטרא למרייהו, ולא מצית לאשתעויי דינא בהדייהו	האיש יכול לומר לבעל השדה : מכל מקום דרכי גבך הוא	
ר' אבא	ר' ירמיה	תיאום השיטות
אמר לך ר' אבא : אנא דאמרי אפילו כאדמון, עד כאן לא קאמר אדמון התם - אלא משום דא"ל : ממה נפשך דרכי חד גבך הוא, אבל הכא מי איכא למימר הכי?	ורבי ירמיה אמר לך : אנא דאמרי אפי' לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא משום דא"ל : אי שתקת שתקת, ואי לא - מהדרנא שטרא למרייהו, ולא מצית לאשתעויי דינא בהדייהו, אבל הכא מי איכא למימר הכי?	דחיית תיאום השיטות